

de set en set

JOAN POYANO

Gerardo, l'eficaç

A cta apòcrifa de la reunió per re-formar el mercat laboral:

—Gerardo Díaz Ferrán: «S'han de rebaixar els sous per adequar-los a la productivitat.»

—Ignacio Fernández Toxo: «Encara més? Als d'Air Comet els has tingut produint sense cobrar sis mesos!»

—G.D.F.: «Això passa perquè la flexibilitat laboral és insuficient.»

—Cándido Méndez: «No deu ser tan rígid el sistema quan vas poder tancar la barraca avisant sis hores abans!»

—G.D.F.: «Hauria tancat abans, però em feia basarda per l'alt cost dels acomiadaments.»

—I.F.T.: «No deu ser pel que et costarà a tu! Els teus treballadors només cobraran 25 dies per any treballat, i perquè ho

“Toxo i Méndez es pixen de riure amb els ploramiques de la CEOE

pagarà el Fons de Garantia Salarial.»

—G.D.F.: «Almenys estareu d'acord que s'han de rebaixar les cotitzacions empresarials a la Seguretat Social...»

—C.M.: «Si tots els empresaris fessin com tu, no caldria rebaixar res perquè no existirien. Deus 16 milions d'euros en quotes, i ens véns amb la història que s'ha de retardar l'edat de jubilació perquè no hi haurà diners per pagar les pensions...»

—G.D.F.: «La culpa de tot la tenen les entitats financeres. Fem un comunicat comú exigint que reobrin l'aixeta del crèdit i deixin d'estrangular les empreses?»

—I.F.T.: «Qui t'agafarà pel coll si t'enganxa és el president de Caja Madrid. Li deus 26,5 milions, amb uns avals que també has col·locat al Banesto.»

Comunicat autèntic de la patronal (16 de desembre):

«El comitè executiu i la junta directiva de CEOE han expressat avui el seu suport unànime al president de la confederació, Gerardo Díaz Ferrán, i el seu reconeixement a la labor que realitza al capdavant de la CEOE i a la seva eficàcia i esforç permanent en la defensa dels interessos empresarials.»

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Versió original

● Amb tot l'enrenou que tenim: Tribunal Constitucional, casos Palau, Pretòria, crisis econòmiques, morals i altres per l'estil, el comentari que faig semblarà un futelesa, però crec que val la pena.

Una tarda freda d'aquests darrers dies, tot fent zàping d'anunci en anunci a la televisió —i tant li fa quina fos, estatal o autonòmica—, vaig fixar-me que alguns dels anuncis eren «en versió original». És a dir, en anglès, francès i altres idiomes. Imagineu que per un moment que a les televisions nacionals passessin anuncis de productes, gallecs, bascos o catalans, i cadascú utilitzés la seva llengua. / JOAN MASDEMONT. Sarrià de Ter (Gironès).

Càritas, una resposta cristiana

● Com més temps passa, més evidents es fan les contradiccions d'un sistema polític i econòmic en el qual l'Estat s'havia erigit en garant del benestar social dels ciutadans i, en moments de dramàtica crisi com la que travessem, és incapaç de donar resposta eficaç a les necessitats bàsiques de les persones. Circumstància que s'aguditza amb un govern sistemàticament sobrepasat pels esdeveniments. Davant d'aquest panorama, l'Església catòlica aposta una vegada més, a través de Càritas, per l'eficàcia de les obres, per la immediata satisfacció de les necessitats.

Segons l'informe presentat recentment sobre les ajudes de Càritas davant la crisi, sembla que els poders públics han llançat la tovallola davant l'emergència de les noves pobreses i l'agreuement de les antigues. Amb més d'un milió de persones

Illes Formigues

● Jo estic completament en contra d'aquests tipus de reserva i m'agradaria explicar a la gent que hi està a favor, i que no és de cap dels col·lectius que en surten clarament beneficiats, que crec que no estan ben informats. Aquesta mal anomenada reserva, no es tracta més que d'un vedat per a uns pocs. Aquesta gran àrea que volen restringir per a alguns, prohibir per a d'altres i beneficiar per a uns tercers, s'anomenarà reserva marina d'interès pesquer. Sí, senyors, sí, d'interès pesquer. Aquesta reserva la volen imposar per beneficiar la pesca artesanal, no pas per protegir el medi com us volen fer creure. Sento a parlar molt en contra que les embarcacions fondegin per no malmetre la posidònia, però cap referència a la que fan malbé els pescadors amb les armallades, palangres o arrossegament; sento veus en contra de la pesca submarina per ser selectiva i agafar només les peces majors, però res en contra dels milers de tones de la pesca professional. Llegeixo com l'alcalde de Palamós és capaç de gastar diner públic per crear una pàgina web per afavorir la seva posició, però en canvi ha permès construccions que han destruït encara més el litoral, i emissaris que, quan plou molt, aboquen les aigües residuals directament al mar per falta de capacitat de la depuradora. Sento dir als centres de busseig que aquesta reserva és molt necessària, però pocs diuen que tindran unes àrees en exclusiva on només hi podrem accedir amb ells. Per tant, senyors, expliquem les coses clares. Jo comprenc que tothom s'ha de guanyar la vida, però el que no es pot, de cap manera, és perjudicar els altres per afavorir el propi negoci, ni vendre ecologia per capitalisme. / DANIEL VILA. Llagostera (Gironès).

a Espanya que no perceben cap ingrés, Càritas ha registrat un augment de més del cinquanta per cent de persones a les quals ha hagut d'ajudar, la xifra més alta en els últims quaranta anys (els ajuts han augmentat un 60% en relació amb l'any anterior). És just preguntar-se sobre la clau de la comprovada eficàcia de l'assistència material, social, cultural i espiritual que aporta Càritas enfront de la paràlisi de l'Estat assistencial i del govern que ho gestiona. La diferència radica en el fet que la proposta cristiana no és una ideologia, sinó una exigència de realisme que parteix d'una commoció per la necessitat dels homes. Com ha dit Benet XVI, «la caritat sempre serà necessària, per perfectes que siguin els nostres sistemes so-

cial». Això, sens dubte, es fa més evident en èpoques de crisi, i qui ho té com a norma arriba primer i ho sap gestionar. / JESÚS DOMINGO. Girona.

No ens tornem bojós

● Quan la sang ens puja al cap diem coses que, a vegades, no tenen gaire sentit. Ens passa a tots. O ens pot arribar a passar. I temo que és el que li ha esdevingut a en Vicent Mata, just dos dies abans del Nadal. Al seu Plaça major (23/12/09) defensa la nova llei de l'avortament amb algun argument que, a mi, m'averkonyiria fer públics: a) «[A França] va ser la dreta qui va fer la llei» (tot i que afegeixi que, a vegades, «no creuen ni en la democràcia»); b) afirma que només un cínic o un fa-

nàtic confon «la vida d'un embrió amb una persona» o creu que «la vida és un do de Déu»; i c) que l'excomunió és inquisitorial.

Posem una mica de seny? Avui dia, ningú considera l'avortament cap bé, cap plaer, cap objectiu o cap desig per a la felicitat. Per tant, no el canonitzem ni xislem «visca l'avortament!», excepte si som kitsch o gore. Un cop d'acord en això, cal posar-se en la pell de la noia o dona que està —sense «haver-ho previst»— embarassada: més que un fet bioquímic és una experiència vital (només se n'adona de debò qui ho viu: deu emocionar tant!). Aleshores, considereu-ho seriosament, ja que suprimir «els famolencs» no resoldria el problema de la fam en el món, oi? L'avortament no és una solució de debò: és poc radical. No ens tornem bojós. Responc als tres arguments: a) d'ordre de l'avortament és també d'esquerres; b) un embrió no és una persona, però tampoc és un gra de pus o un fetus de —per exemple— cabra; o sí?; qui ho sap? (dins la mare devem ser pre-Jo?, potser?); i c) hi ha tres vies per sortir de la comunió catòlica: heretgia, apostasia o excomunió. La tercera equival a «l'expulsió» (com quan a un polític investigat el fan fora del partit). Així, quan es té coneixement de la norma, és només una «expulsió sobrevinguda» o —qui sap!— «desitjada». I, en ambdós casos, pot arribar-se a la «readmissió». En fi, no ens tornem bojós, que és Nadal! / XAVIER SERRA. Girona.

Telefónica, número 1

● Telefónica té la banda ampla més cara d'Europa. Per fi som el número 1 en una dada econòmica. Felicitats, Telefónica. / JOSEP ROBERT REIG. Barcelona.

en sisif | JORDI SOLER

